

til, at det også bør være muligt for ugifte samlevende i et fast samlivsforhold at tage hinandens mellemnavne og efternavne som mellemnavn.

Efter udvalgets forslag vil det være muligt at tage en ægtefælles mellem- og efternavn som mellemnavn.

Det følger endvidere af udvalgets forslag om at op hæve sondringen mellem giftenavn og eget efternavn, at man altid vil være berettiget til som efternavn at tage et tidligere ført navn, uanset om det er erhvervet på grundlag af ægteskab.

På den baggrund, og da udvalget som nævnt i pkt. 3.1.2. foreslår, at det fortsat skal være muligt som mellemnavn at tage et navn, som man er berettiget til at tage som efternavn, vil det efter udvalgets forslag også være muligt at tage et tidligere efternavn, der er erhvervet på grundlag af ægteskab, som mellemnavn.

Efter udvalgets forslag vil det således være muligt at tage et mellemnavn i de tilfælde, hvor det efter gældende ret er muligt at anvende et adresseringsmelle- navn.

Herudover har udvalget peget på, at muligheden for at få registreret et adresseringsmelle- navn tidligere har været foreslået ophævet. Baggrunden herfor var dels, at borgerne ofte misforstår registreringen og tror, at de »hedder« disse navne og ikke kun har fået registreret en navnebrug, dels at offentlige myndigheder bør registrere borgerne under de navne, som de har efter navnelovgivning.

Af disse grunde, og da det som gennemgået ovenfor efter udvalgets forslag i øvrigt må anses for unød- vendigt at opretholde reglerne om adresseringsmelle- navne, foreslår udvalget, at disse regler ophæves.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 171 ff.

3.2.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggen- ders overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender kan i det hele tilslutte sig Navnelovsudvalgets overve- jelser og forslag.

Det foreslås således i § 11, stk. 1, nr. 7 og 8, at man kan tage en ægtefælle eller fast samlevers mellem- eller efternavn som mellemnavn. I § 29 foreslås, at reglerne i CPR-lovgivningen om adresseringsmelle- navnene ophæves, idet denne adgang efter forslaget må anses for unødvendig.

Samtidig hermed foreslås dog i § 30, stk. 3, at eksisterende adresseringsmelle- navne kan forblive registreret i CPR, indtil den pågældende ændrer mellem- eller efternavn, eller den pågældende æn- der om, at adresseringsmelle- navnet slettes. Herved sikres, at

personer, der ikke opfylder betingelserne for at få et adresseringsmelle- navn som mellemnavn, eksempelvis fordi de i mellemtiden er blevet skilt, bevarer retten til at benytte adresseringsmelle- navnet i CPR.

Der henvises til de foreslåede § 11, stk. 1, nr. 7, § 29 og § 30, stk. 3 og til bemærkningerne hertil.

3.3. Adgang til at tage et fornavn som mellemnavn, uanset hvilket køn navnet betegner

3.3.1. Gældende ret

Bestemmelsen i den gældende navnelovs § 10, stk. 1, fortolkes således, at det ikke er muligt for en dreng/ mand at tage et pige-/kvindefornavn og omvendt.

Derimod er der ikke noget til hinder for at tage et kønsukorrekt fornavn som mellemnavn, hvis den på- gældende i øvrigt har den fornødne slægtsmæssige til- knytning til navnet som mellemnavn, jf. Justitsmini- steriets cirkulære nr. 139 af 17. december 2002, § 24, stk. 2.

Tidligere var det ikke muligt på baggrund af dåbs- eller navneattester at se, om et navn blev taget som et for- eller mellemnavn. Det kunne derfor i praksis give anledning til vanskeligheder at dokumentere, om et navn, der bæres af andre i slægten, var et mellemnavn eller et 2. eller senere fornavn. Indførelsen af Den Ny Kirkebog har i vidt omfang lettet dette arbejde, da mellemnavne nu anføres i en selvstændig rubrik på DNK-udskrifter og -attester.

Der henvises i øvrigt til betænkningen, side 44-45.

3.3.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Navnelovsudvalget har ved sine overvejelser om, hvorvidt der bør være adgang til at tage et fornavn som mellemnavn, uanset hvilket køn navnet betegner, taget udgangspunkt i, at det kan konstateres, at der i befolkningen er en betydelig interesse for at videregive mellemnavne af denne type til senere generationer, også i tilfælde hvor den slægtsmæssige tilknytning er vanskelig at dokumentere. I en række tilfælde har der endvidere været ønske om at tillægge børnene i en sø- skendeflok kønsukorrekte fornavne som mellemnavn uden anden slægtsmæssig tilknytning til navnet end, at det første barn – for hvem navnet ikke er kønsukor- rekt – har fået navnet som ekstra fornavn. Efter de gældende regler er det ikke muligt at imødekomme en sådan ansøgning.

I relation til udenlandsk navnetradition har proble- met navnlig været, at der i arabisk navneskik er tradi- tion for at navngive en pige med hendes fars, farfars og oldefars fornavn. Dette er baggrunden for den sær- lige praksis, som blev udmeldt ved Civilretsdirektora-